

Prognose van de bevolking naar herkomst, 2010–2060

Lenny Stoeldraijer en Joop Garssen

In 2060 zal Nederland ruim 17,7 miljoen inwoners tellen, 1,1 miljoen meer dan op dit moment. De samenstelling van de bevolking zal naar verhouding sterker veranderen dan de omvang. Het aandeel van de niet-westerse allochtonen in de bevolking groeit van 11,4 naar 18,5 procent. Over een halve eeuw zullen naar verwachting 5,4 miljoen inwoners (westers of niet-westers) allochtoon zijn. Zij maken dan 31 procent uit van de Nederlandse bevolking. Het aantal autochtonen neemt vanaf medio jaren twintig af, van 13,3 naar 12,3 miljoen. In 2060 bedraagt hun aandeel in de bevolking 69 procent, tegen 79 procent op dit moment. De niet-westerse bevolkingsgroep is nu nog aanzienlijk jonger dan de autochtone bevolking, maar zal in snel tempo vergrijzen. Met 22 procent 65-plussers zijn de niet-westerse allochtonen in 2060 bijna even sterk vergrijsd als de autochtonen.

1. Inleiding

Eens in de twee jaar publiceert het CBS een bevolkingsprognose voor de lange termijn. In december 2010 verscheen de meest recente bevolkingsprognose, die betrekking heeft op de periode 2010–2060. Elders in deze editie van *Bevolkingstrends* worden de uitkomsten met betrekking tot de omvang en leeftijdsopbouw van de bevolking beschreven. Dit artikel gaat in op de verwachte ontwikkeling van het aantal allochtonen naar geslacht, leeftijd, generatie en herkomst (zie kader *Allochtonen naar generatie en herkomst*).

De veronderstellingen over immigratie en emigratie die ten grondslag liggen aan de bevolkingsprognose zijn gepresenteerd in Nicolaas et al. (2011a) en Nicolaas et al. (2011b). De veronderstellingen over immigratie zijn gebaseerd op een onderscheid naar migratiemotieven: arbeidsmigratie, asielmigratie en volgmigratie (gezinsvorming en -hereniging). De veronderstellingen over emigratie zijn gebaseerd op emigratiekansen, waarbij onderscheid wordt gemaakt naar verblijfsduur. De veronderstellingen over de geboorte van allochtonen hebben betrekking op de vruchtbaarheidscijfers van vrouwen met verschillende herkomst en op de partnerkeuze van deze vrouwen. In de vorige editie van *Bevolkingstrends* is de schattingsmethode voor het toekomstige aantal geboorten van (tweede generatie) allochtonen beschreven (Van Duin en Wobma, 2010). In dit artikel worden de veronderstellingen voor de vruchtbaarheidscijfers van eerste generatie allochtone vrouwen besproken.

Omdat veel allochtone groepen nu nog relatief jong zijn, ontbreken de waarnemingen om goed onderbouwde veronderstellingen te kunnen opstellen over de verschillen in de levensverwachting naar herkomstgroep. In de bevolkingsprognose zijn daarom geen afzonderlijke veronderstellingen over de sterfte opgesteld per herkomstgroep. Voor alle

groepen is uitgegaan van de veronderstellingen over de sterfte voor de totale Nederlandse bevolking zoals beschreven in Van Duin et al. (2011).

Evenals in de vorige prognoses worden de volgende herkomstgroepen onderscheiden: niet-westerse allochtonen (waaronder allochtonen uit de landen/gebieden Turkije, Marokko, Suriname, Nederlandse Antillen en Aruba, Afrika (exclusief Marokko), Azië (exclusief Indonesië en Japan) en Latijns-Amerika (exclusief Suriname, Nederlandse Antillen en Aruba)) en westerse allochtonen (waaronder allochtonen uit de landen/gebieden Indonesië (inclusief personen uit voormalig Nederlands-Indië), de Europese Unie (26 landen; exclusief Nederland), overige Europese landen (exclusief Turkije) en overige (niet-Europese) landen (Japan, Noord-Amerika en Oceanië).

Allochtonen naar generatie en herkomst

Het CBS rekent iemand tot de allochtonen als ten minste één van diens ouders in het buitenland is geboren. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen degenen die zelf in het buitenland zijn geboren (de eerste generatie) en degenen die in Nederland zijn geboren (de tweede generatie). De herkomstgroep wordt bepaald aan de hand van het geboorteland van de persoon zelf (eerste generatie) of dat van de moeder (tweede generatie), tenzij (in het geval van de tweede generatie) de moeder in Nederland is geboren. In dat geval is gerubriceerd naar het geboorteland van de vader. Autochtonen zijn personen van wie beide ouders in Nederland zijn geboren, ongeacht het land waar ze zelf zijn geboren.

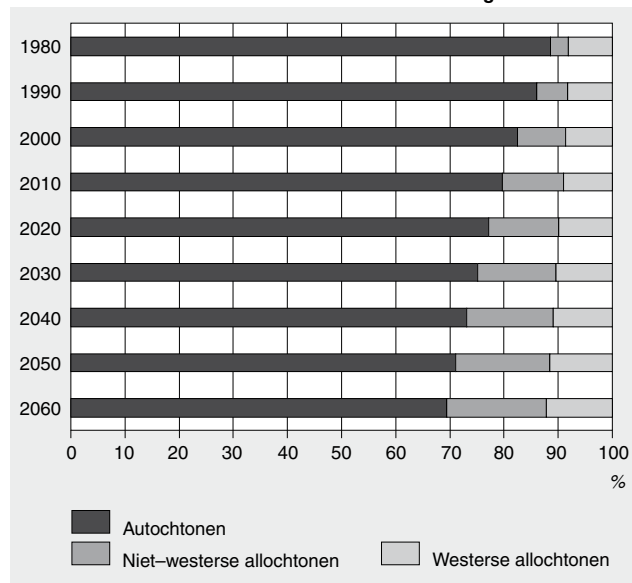
2. Naar 5,4 miljoen allochtonen

Op de einddatum van de nieuwe bevolkingsprognose, in 2060, zal Nederland ruim 5,4 miljoen allochtonen tellen, 2,0 miljoen meer dan op dit moment. Omdat de totale Nederlandse bevolking in de periode 2011–2060 met 1,09 miljoen toeneemt (van 16,65 naar 17,74 miljoen), groeit het aandeel van de allochtonen in de bevolking sterk, van 20,6 naar 30,6 procent. Niet-westerse allochtonen nemen het grootste deel van de verwachte bevolkingsgroei voor hun rekening. In 2060 bedraagt hun aantal 3,27 miljoen, tegen 1,90 miljoen op 1 januari 2011. Het aandeel van de niet-westerse allochtonen in de totale bevolking groeit daarmee van 11,4 naar 18,5 procent. De toename van het aantal westerse allochtonen is, zowel absoluut als relatief, iets minder sterk. In 2060 telt Nederland 2,16 miljoen westerse allochtonen, waarmee hun aandeel in de bevolking dan 12,2 procent bedraagt.

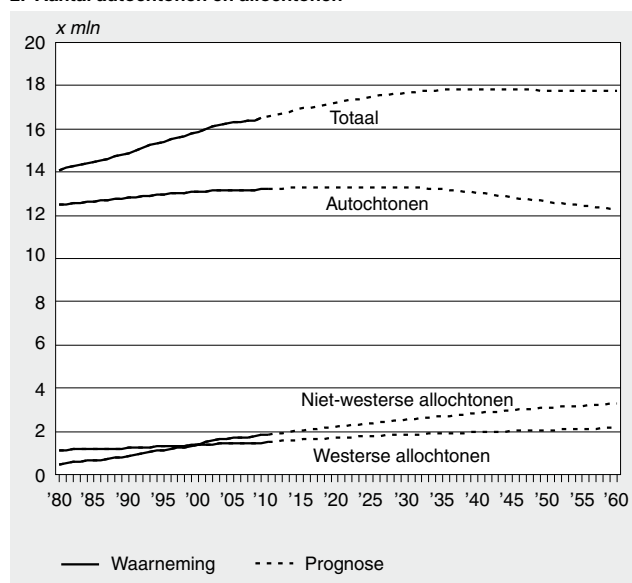
Hoewel het aandeel van de autochtonen in de hele periode tot 2060 zal afnemen, daalt hun absolute aantal voorlopig

nog niet. Tot medio jaren twintig is naar verwachting nog sprake van een zeer geringe groei van het aantal autochtonen, maar daarna zet een daling in die in de jaren dertig zal versnellen. Tussen medio jaren twintig en 2060 bedraagt deze daling ongeveer één miljoen. In dat jaar zal ruim 69 procent van de bevolking autochtoon zijn, tegen ruim 79 procent op dit moment (*grafiek 1*). Over de hele looptijd van de prognose neemt het aantal autochtonen met 7 procent af, terwijl de niet-westerse en westerse herkomstsgroepen met respectievelijk 72 en 42 procent zullen toenemen. De totale Nederlandse bevolking bereikt rond 2040 haar maximale omvang, maar de allochtone bevolkingsgroepen zullen gedurende de hele prognoseperiode blijven groeien (*grafiek 2*).

1. Aandeel autochtonen en allochtonen in de bevolking

2. Aantal autochtonen en allochtonen

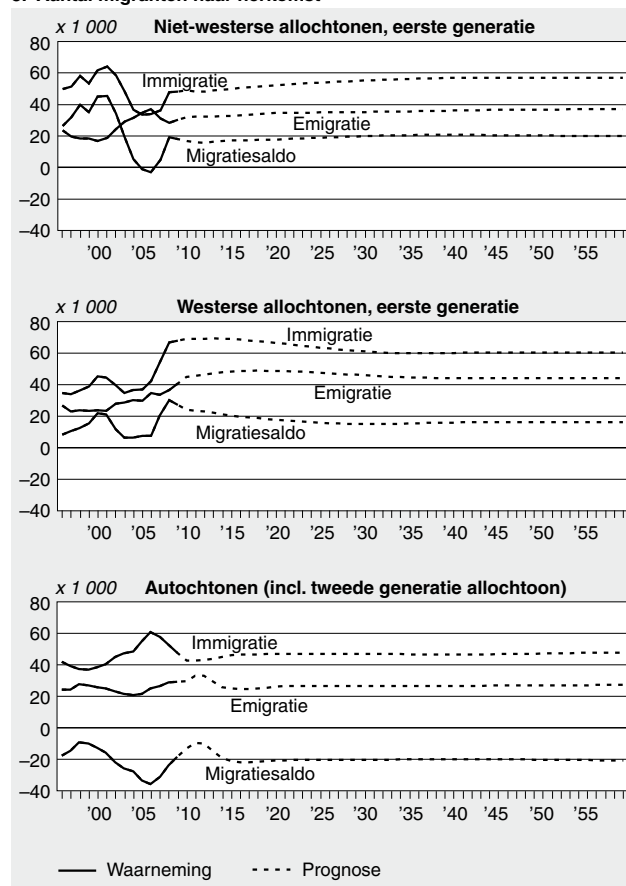

3. Tweede generatie niet-westers wordt groter dan eerste generatie

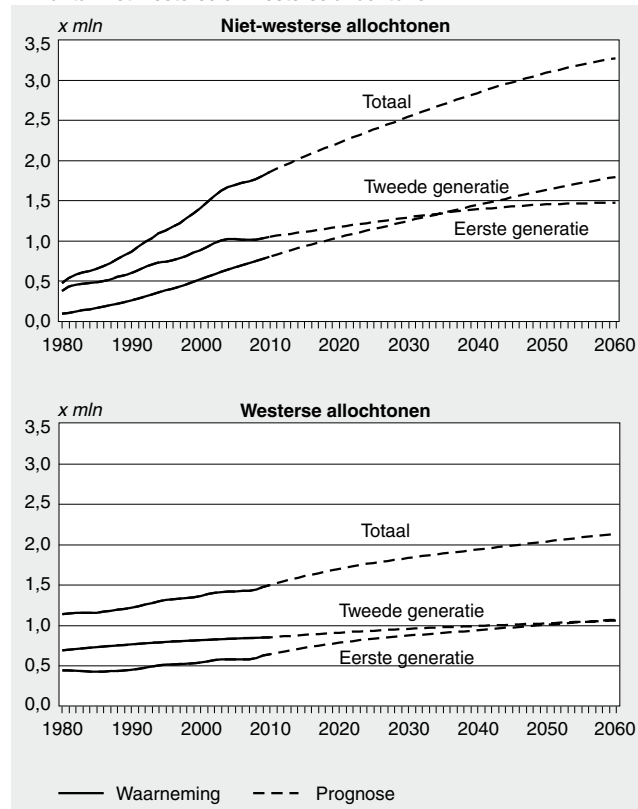
Van 2001 tot 2006 daalde het migratiesaldo – het verschil tussen het aantal immigranten en emigranten – van eerste

generatie niet-westerse allochtonen fors, waarna opnieuw een toename plaatsvond. Het hoge niveau van rond de millenniumwisseling werd echter niet meer bereikt (*grafiek 3*).

3. Aantal migranten naar herkomst

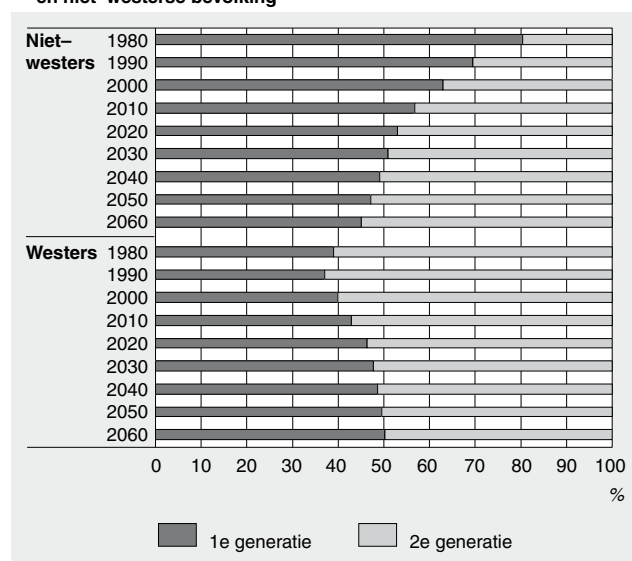
4. Aantal niet-westerse en westerse allochtonen

De tijdelijke neergang van het migratiesaldo werd onder meer veroorzaakt door een verslechtering van de economische situatie en de invoering van een nieuwe, aangescherpte Vreemdelingenwet, waardoor minder asielmigranten naar Nederland kwamen. Ook leidde de snelle stijging van het aantal immigranten in de periode voor de eeuwwisseling met enkele jaren vertraging tot een stijging van het aantal emigranten, omdat een deel van die immigranten weer vertrok. Door deze ontwikkeling bleef de omvang van de eerste generatie niet-westerse allochtonen de afgelopen jaren vrij stabiel, met ruim 1 miljoen (*grafiek 4*).

Voor de komende decennia wordt echter weer een geleidelijke toename van het aantal eerste generatie niet-westerse allochtonen verwacht, tot bijna 1,5 miljoen in 2060. Bij de tweede generatie is daarentegen tot op heden sprake geweest van een relatief sterke groei, die volgens de prognose in de toekomst onverminderd zal aanhouden. Op 1 januari 2011 was de tweede generatie van de niet-westerse allochtonen nog beduidend kleiner dan de eerste generatie (0,83 tegen 1,07 miljoen). Medio jaren dertig zullen beide groepen, met elk ruim 1,3 miljoen, ongeveer even groot zijn. Daarna is de tweede generatie in de meerderheid. In 2060 behoort naar verwachting 56 procent van de niet-westerse allochtonen tot de tweede generatie. Nu is dit nog 44 procent (*grafiek 5*).

5. Aandeel eerste en tweede generatie allochtonen in de westerse en niet-westerse bevolking

Ook het migratiesaldo van westerse allochtonen is sinds de millenniumwisseling gedaald en recent weer gestegen (*grafiek 3*). De fluctuaties waren echter minder sterk dan bij de niet-westerse allochtonen. Zo was het migratiesaldo van eerste generatie niet-westerse allochtonen in 2001 nog twee keer zo groot als dat van westerse allochtonen, om vervolgens onder dat niveau te zakken. Relatief veel westerse allochtonen wonen maar enkele jaren in Nederland, maar de eerste generatie die wél in Nederland blijft, is hier gemiddeld al veel langer dan de niet-westerse eerste generatie. Om deze reden is, anders dan bij niet-westerse allochtonen, de tweede generatie westerse allochtonen groter dan de eerste generatie. Voorlopig is de tweede generatie westerse al-

lochtonen ook nog iets groter dan de tweede generatie niet-westerse allochtonen, maar naar verwachting zullen deze groepen al in 2012 getalsmatig van positie wisselen.

In de komende decennia neemt het aandeel van de tweede generatie in het totaal van de niet-westerse allochtonen toe (*grafiek 5*). Bij de westerse allochtonen daarentegen groeit, in veel minder sterke mate, het aandeel van de eerste generatie. Medio deze eeuw zal ongeveer de helft van de westerse allochtonen bestaan uit mensen die zelf in het buitenland zijn geboren.

4. Aantal niet-westerse geboorten daalt

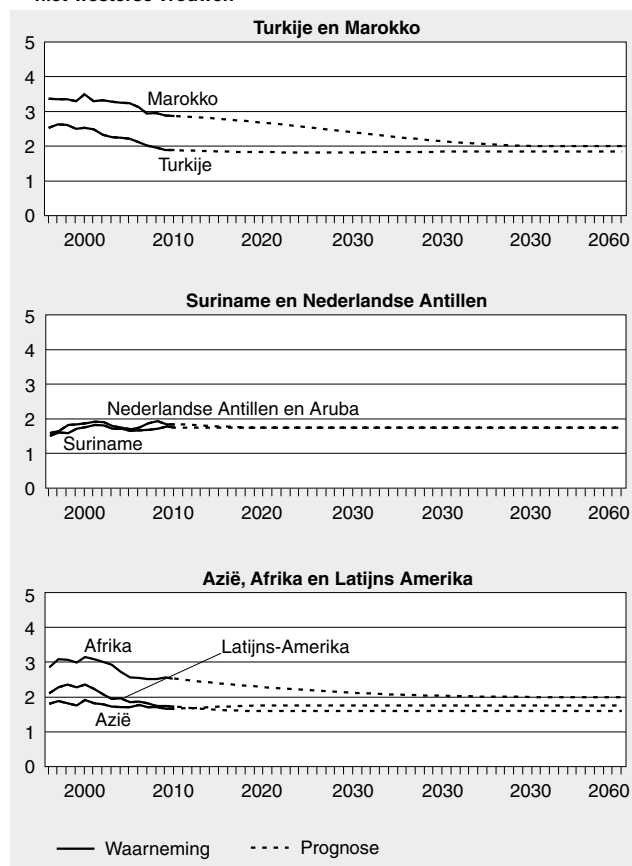
De natuurlijke groei, het verschil tussen de aantallen geboorten en sterfgevallen, draagt ook in de komende jaren aanzienlijk meer bij aan de bevolkingsgroei dan het positieve migratiesaldo. Dit geldt voor niet-westerse allochtonen in sterkere mate dan voor de (gemiddeld oudere en minder vruchtbare) westerse allochtonen. Dat de niet-westerse allochtone groei zo sterk is, komt niet zozeer door de hoge geboorteaantallen, maar door het nog lage aantal sterfgevallen in de niet-westerse bevolkingscomponent. Naar verwachting zal het migratiesaldo van niet-westerse allochtonen in de komende decennia schommelen rond de 20 duizend. Het aantal geboorten van tweede generatie niet-westerse allochtonen daalt tot medio jaren twintig licht (van 30 duizend naar 25 duizend per jaar) en blijft daarna rond of iets boven dit niveau. De daling hangt samen met een afname van het aantal eerste generatie allochtone vrouwen in de vruchtbare leeftijdsgroep. Ook wordt een verdere daling van hun vruchtbaarheidscijfer verwacht. Het aandeel van niet-westerse allochtonen in het totaal van de Nederlandse geboorten neemt hierdoor af. Nu betreft het een op de zes geboorten. Rond 2025 zal dit aandeel naar verwachting zijn gedaald naar een op 7,5. In toenemende mate zal het daarbij gaan om kinderen met een in Nederland geboren moeder of vader, vaak van de tweede generatie. Het aandeel geboorten van niet-westerse tweede generatie kinderen waarbij één van de ouders in Nederland is geboren, is opgelopen van 23 procent in 1995 naar 41 procent in 2009. Volgens de prognose stijgt dit aandeel verder tot maximaal 58 procent begin jaren dertig, om daarna weer iets te dalen.

In de afgelopen tien jaar zakte het totaal leeftijdsspecifiek vruchtbaarheidscijfer (TFR) van Marokkaanse vrouwen (van 3,5 naar 2,9) en van Turkse vrouwen (van 2,5 naar 1,9), terwijl dat van autochtone vrouwen juist iets opliep (van 1,6 naar 1,8). Er is dus sprake van convergentie: niet alleen lijkt de tweede generatie – die overigens per definitie niet door middel van geboorte kan bijdragen aan de groei van het aantal allochtonen, tenzij hun partner in het buitenland is geboren – wat betreft hun kindertal zeer sterk op de autochtonen, maar ook daalt de vruchtbaarheid van (met name) de Marokkaanse en Turkse eerste generatie snel. Deze trend doet zich, in nog sterkere mate, ook in de herkomstlanden voor (Garssen en Nicolaas, 2008).

In de afgelopen tien jaar zakte het totaal leeftijdsspecifiek vruchtbaarheidscijfer (TFR) van Marokkaanse vrouwen

(van 3,5 naar 2,9) en van Turkse vrouwen (van 2,5 naar 1,9), terwijl dat van autochtone vrouwen juist iets opliep (van 1,6 naar 1,8). Er is dus sprake van convergentie: niet alleen lijkt de tweede generatie – die overigens per definitie niet door middel van geboorte kan bijdragen aan de groei van het aantal allochtonen, tenzij hun partner in het buitenland is geboren – wat betreft hun kindertal zeer sterk op de autochtonen, maar ook daalt de vruchtbaarheid van (met name) de Marokkaanse en Turkse eerste generatie snel. Deze trend doet zich, in nog sterkere mate, ook in de herkomstlanden voor (Garssen en Nicolaas, 2008). In de bevolkingsprognose wordt uitgegaan van een verdere daling van de TFR van Marokkaanse en Turkse vrouwen, tot 2,0 en 1,85 aan het eind van de prognoseperiode (*grafiek 6*). De twee andere belangrijke niet-westerse herkomstgroepen, de Surinamers en Antillianen, hebben een vruchtbaarheidsniveau dat al langere tijd vergelijkbaar is met dat van autochtone vrouwen. Door deze convergentie is de opwaartse invloed van niet-westerse allochtonen op de TFR van Nederland betrekkelijk gering. Alle niet-westers allochtone vrouwen tezamen zorgden voor een verhoging van de TFR in 2007 met slechts 0,04, tegenover 0,07 in 1995 (Van Duin, 2009).

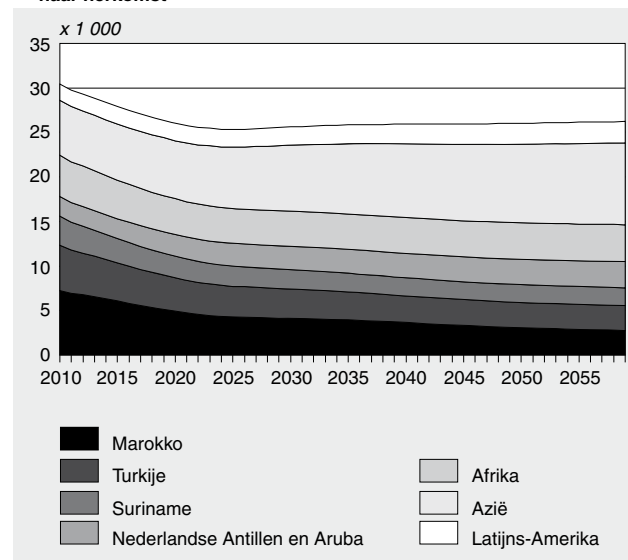
6. Totaal vruchtbaarheidscijfer (TFR) voor eerste generatie niet-westerse vrouwen

Van de 182 duizend kinderen die vorig jaar in Nederland werden geboren, waren er 138 duizend (ruim driekwart) autochtoon en 44 duizend (tweede generatie) allochtoon. Met ruim 30 duizend vormden niet-westers allochtone kinderen binnen de laatstgenoemde groep een meerderheid. De grootste afzonderlijke niet-westerse groep, met ruim 7 duizend

geboorten, bestond uit Marokkanen. Naar verwachting gaat hun aantal en aandeel in de komende decennia fors dalen, vanwege een sterk afnemende instroom van eerste generatie Marokkanen in combinatie met een dalend vruchtbaarheidscijfer (*grafiek 7*). Om dezelfde reden neemt ook het aantal Turkse geboorten sterk af. Daarentegen stijgt het aantal geboorten van Aziatische kinderen geleidelijk (van 6 duizend naar 9 duizend in 2059) en, op een lager niveau, van Latijns-Amerikaanse kinderen.

7. Aantal geboorten van tweede generatie niet-westerse allochtonen naar herkomst

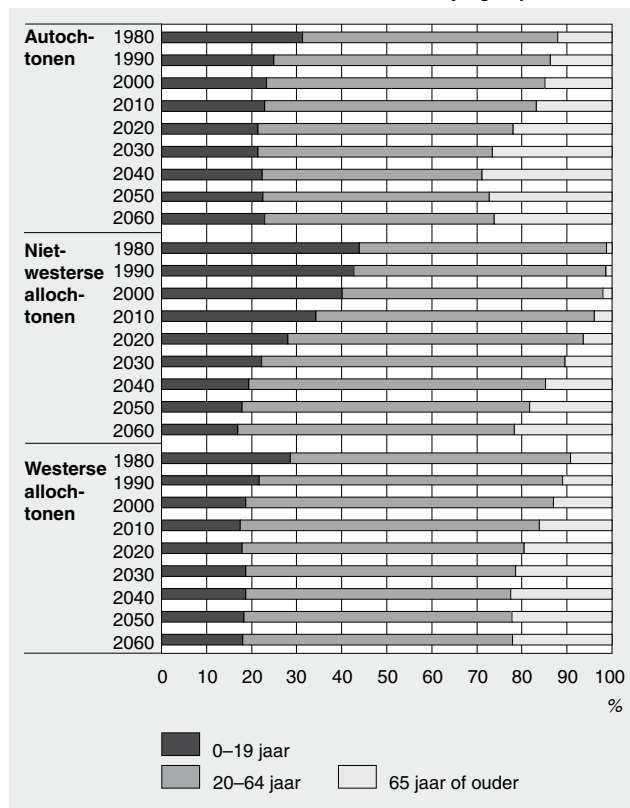

5. Snelle vergrijzing niet-westerse bevolking

Niet-westerse allochtonen zijn gemiddeld jonger dan autochtonen, terwijl westerse allochtonen juist ouder zijn. Ook in dit opzicht is er de afgelopen decennia echter sprake geweest van convergentie (*grafiek 8*). Momenteel is ongeveer een derde van de niet-westerse allochtonen jonger dan 20 jaar, tegen ruim een zesde van de westerse allochtonen. De aanwezigheid van niet-westerse allochtonen remt de vergrijzing dus enigszins. De gemiddelde leeftijd van de huidige Nederlandse bevolking was 40,6 jaar op 1 januari 2010. Zonder niet-westerse allochtonen zou dit gemiddelde op 41,9 jaar liggen.

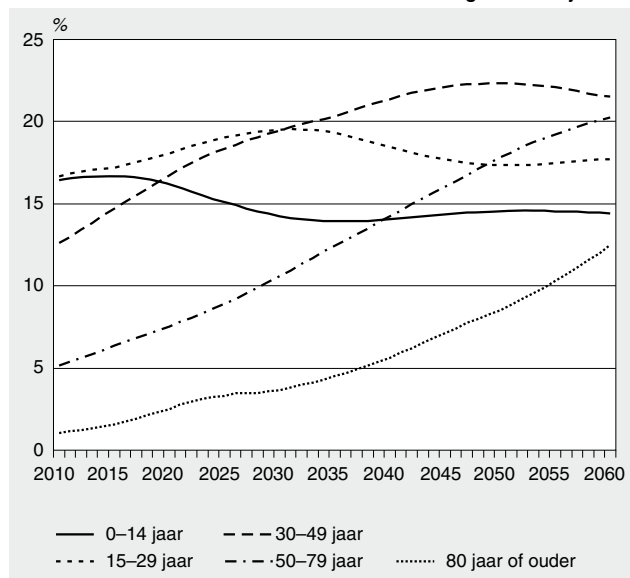
Vooralsnog heeft de aanwezigheid van niet-westerse allochtonen echter veel meer effect op de grijze druk (de verhouding tussen het aantal 65-plussers en het aantal 20–64-jarigen) dan op het aantal 65-plussers. Momenteel is nog maar 4 procent van de niet-westerse allochtonen 65 jaar of ouder, en vormen ze slechts 3 procent van alle 65-plussers. In de komende decennia zal dit echter snel veranderen. In 2020 is ruim 6 procent van de niet-westerse allochtonen 65 jaar of ouder, en in 2060 zelfs 22 procent. Tegen die tijd is de niet-westerse bevolking sterker vergrijsd dan de huidige autochtone bevolking. De ‘ontgroening’ van de bevolking – de afname van het aandeel jongeren – die in eerdere decennia plaatsvond onder autochtonen, zal zich in de komende decennia ook onder niet-westerse allochtonen voltrekken. Onder autochtonen en westerse allochtonen zal het aandeel jongeren maar weinig veranderen (*grafiek 8*).

8. Aandeel autochtonen en allochtonen naar leeftijdsgroep

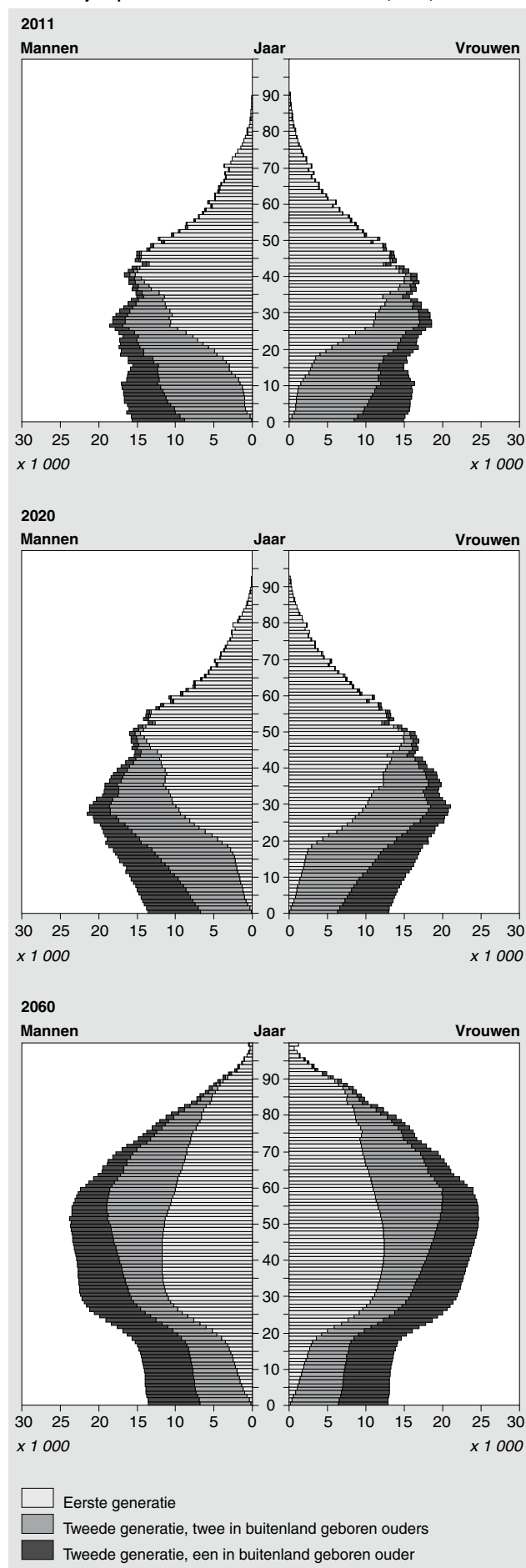

Anders dan bij westerse allochtonen neemt het percentage van de niet-westerse allochtonen in de bevolking vanaf ongeveer 30-jarige leeftijd sterk af. Op dit moment is ongeveer een op de zes 0-14-jarigen en een vergelijkbaar aandeel 15-29-jarigen niet-westers allochtoon. Bij 50-79-jarigen daalt dit aandeel tot een op negentien, en bij 80-plussers tot een op 88. In de komende decennia gaan deze aandelen sterk veranderen (grafiek 9). Op de korte termijn blijft het aandeel van niet-westerse jongeren in de Nederlandse jeugd min of meer constant, waarna een lichte daling plaatsvindt. Het aandeel van volwassen niet-westerse allochtonen neemt daarentegen toe. Vooral hun toename in de potentiële bevoegingsbevolking zal daarbij van groot belang zijn.

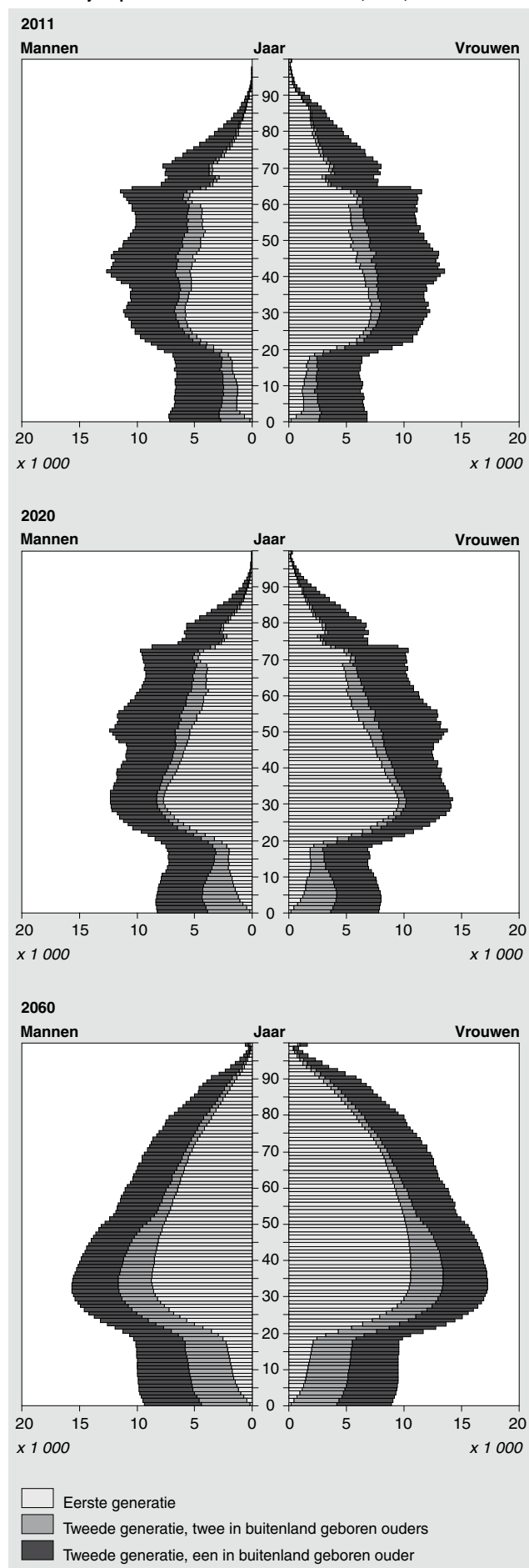
9. Aandeel niet-westerse allochtonen in de bevolking naar leeftijd

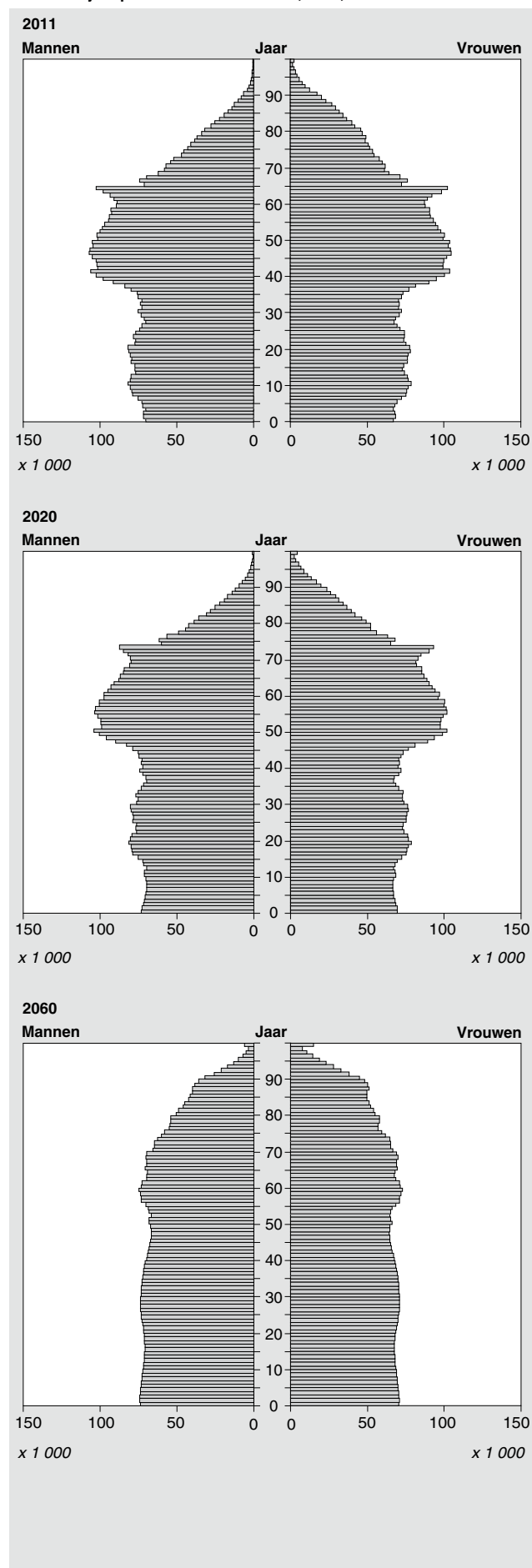
10a. Leeftijdopbouw van niet-westerse allochtonen, 2011, 2020 en 2060

10b. Leeftijdopbouw van westerse allochtonen, 2011, 2020 en 2060

10c. Leeftijdopbouw van autochtonen, 2011, 2020 en 2060

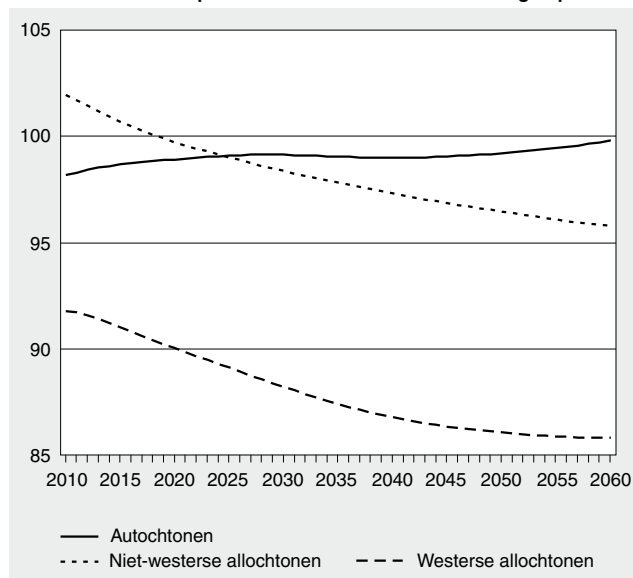
Hoe de bevolkingspiramides voor niet-westerse allochtonen, westerse allochtonen en autochtonen in de loop der tijd zullen veranderen, is zichtbaar in *grafieken 10a–10c*. Onder niet-westerse allochtonen gaat de piramidevorm, die kenmerkend is voor een jeugdige bevolkingsstructuur, over in een vorm die sterk lijkt op die van de huidige autochtone bevolking, maar dan uiteraard zonder het babyboomeffect. Aan het eind van de prognoseperiode zijn de aantallen het grootst op middelbare leeftijd, en van de eerste generatie is dan al een aanzienlijk deel ouder dan 65 jaar. De vorm van de westerse bevolkingspiramide verandert minder sterk. Wel blijkt uit *grafiek 10b* dat huwelijken tussen westerse allochtonen en autochtonen vaker voorkomen dan huwelijken tussen niet-westerse allochtonen en autochtonen, gezien de omvang van de tweede generatie met één in het buitenland geboren ouder. De bevolkingspiramide van de autochtonen, ten slotte, neemt geleidelijk de vorm aan van een obelisk. In 2060 zullen de jaarklassen tot de leeftijd van 80 jaar ongeveer even groot zijn, waarna sprake is van een snelle afkalving.

6. Mannenoverschot verdwijnt

In de komende decennia zullen in vrijwel alle niet-westerse herkomstgroepen die nu, als gevolg van hun migratiegeschiedenis, nog een mannenoverschot kennen, vrouwen de meerderheid gaan vormen. De Surinaamse en overig Latijns-Amerikaanse herkomstgroep, die al lange tijd een vrouwenoverschot hebben, zullen dit overschot gedurende de hele prognoseperiode handhaven. De migratie uit dit werelddeel heeft voor een belangrijk deel gezinsvorming als motief.

De Afrikaanse herkomstgroep, die momenteel met 118 de hoogste sex ratio (aantal mannen per honderd vrouwen) kent, zal in dit opzicht meer in evenwicht komen. Marokkanen en Turken die nu met 106 en 107 nog relatief hoge sex ratio's hebben, zien deze afnemen tot 99 en 100. Binnen de totale niet-westerse herkomstgroep zullen al tegen het eind

11. Aandeel mannen per honderd vrouwen naar herkomstgroep

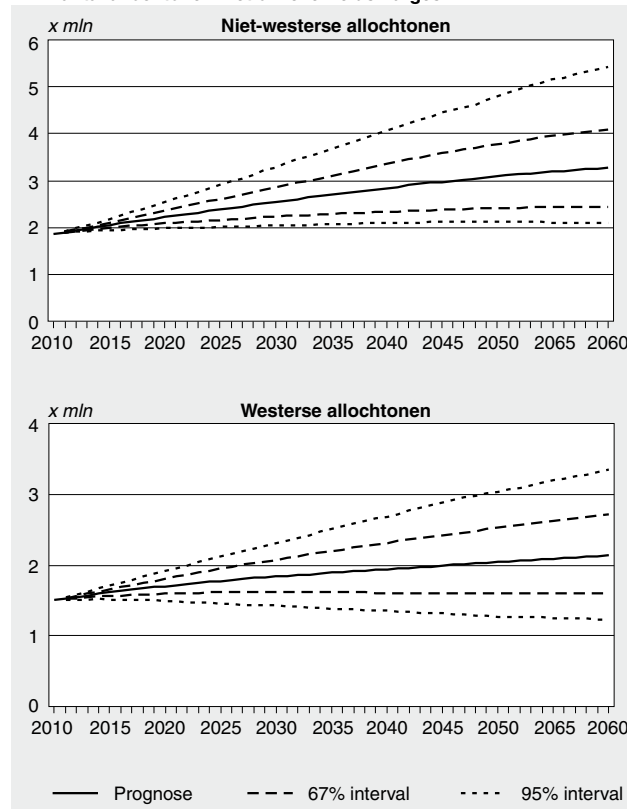
van het huidige decennium de aantallen mannen en vrouwen in evenwicht zijn (*grafiek 11*). Bij autochtonen is al lange tijd sprake van een licht vrouwenoverschot, dat in de toekomst maar weinig zal veranderen.

7. Relatief grote onzekerheidsmarges

Voor de uitkomsten van prognoses gelden uiteraard onzekerheidsmarges, die breder worden naarmate de uitkomsten betrekking hebben op jaren die verder in de toekomst liggen. Voor de berekening van deze marges zijn veronderstellingen gemaakt over de mate van onzekerheid in de verwachtingen voor immi- en emigratie, geboorte en sterfte. Deze veronderstellingen zijn gebaseerd op fouten in eerdere prognoses en op de variatie die in het verleden in geboorte, sterfte en migratie is waargenomen. Er zijn duizend varianten van de prognose doorgerekend, elk met een andere combinatie van verwachtingen als uitgangspunt. Uit de uitkomsten zijn 67%- en 95%-intervallen voor de prognosecijfers afgeleid.

Vooral doordat de migratiecijfers een relatief grote mate van onzekerheid kennen, zijn de onzekerheidsmarges voor de allochtone herkomstgroepen naar verhouding breder dan die voor de totale bevolking. Zo ligt de totale bevolkingssomvang in 2040 met redelijke zekerheid (67 procent) tussen de 16,78 en 18,75 miljoen, maar loopt de overeenkomstige marge voor de niet-westerse herkomstgroep van 2,34 miljoen tot 3,35 miljoen, en die voor de westerse herkomstgroep van 1,61 miljoen tot 2,31 miljoen (*grafiek 12*).

12. Aantal allochtonen met onzekerheidsmarges

Literatuur

Duin, C. van, 2009, Bevolkingsprognose 2008–2050: naar 17,5 miljoen inwoners. Bevolkingstrends 57(1), blz. 15–22.

Duin, C. van, G. de Jong, L. Stoeldraijer en J. Garssen, 2011, Bevolkingsprognose 2010–2060: veronderstellingen over sterfte (www.cbs.nl; verschijnt in Bevolkingstrends 59(2)).

Duin, C. van, en E. Wobma, 2010, Schatting van de toekomstige omvang van de tweede generatie. Bevolkingstrends 58(4), blz. 39–49.

Garssen, J. en H. Nicolaas, 2008, Trends in cohort fertility of second generation Turkish and Moroccan women in the Netherlands: strong adjustment to native levels. Demographic Research 19(33), blz. 1249–1280.

Nicolaas, H., S. Verschuren en C. van Duin, 2011a, Bevolkingsprognose 2010–2060: veronderstellingen over immigratie. (www.cbs.nl; verschijnt in Bevolkingstrends 59(2)).

Nicolaas, H., S. Verschuren en C. van Duin, 2011b, Bevolkingsprognose 2010–2060: veronderstellingen over emigratie. (www.cbs.nl; verschijnt in Bevolkingstrends 59(2)).

Tabel 1
Aantal niet-westerse en westerse allochtonen op 1 januari

	2011	2020	2030	2040	2050	2060
<i>x 1 000</i>						
Autochtonen	13 230	13 297	13 294	13 043	12 633	12 307
Niet-westerse allochtonen						
1e generatie	1 068	1 175	1 293	1 394	1 455	1 477
2e generatie	830	1 045	1 249	1 447	1 634	1 797
Totaal	1 898	2 220	2 542	2 841	3 089	3 274
Westerse allochtonen						
1e generatie	662	789	876	944	1 011	1 074
2e generatie	863	912	961	996	1 029	1 065
Totaal	1 525	1 701	1 837	1 940	2 040	2 139
Turkije						
1e generatie	197	205	211	212	207	192
2e generatie	192	226	255	279	299	312
Totaal	389	431	466	491	505	504
Marokko						
1e generatie	167	176	184	187	183	171
2e generatie	188	238	276	308	333	348
Totaal	356	414	460	495	516	520
Suriname						
1e generatie	184	186	185	175	156	134
2e generatie	160	183	201	217	229	235
Totaal	345	368	386	392	385	369
Ned. Antillen en Aruba						
1e generatie	82	95	109	121	130	138
2e generatie	59	76	97	118	138	158
Totaal	142	171	206	238	268	295
Afrika						
1e generatie	134	142	156	172	185	193
2e generatie	86	115	144	172	199	225
Totaal	221	257	300	344	384	418
Azië						
1e generatie	249	304	367	435	493	540
2e generatie	111	158	211	273	338	403
Totaal	360	461	579	707	831	943
Latijns-Amerika						
1e generatie	54	68	81	92	102	108
2e generatie	34	48	64	81	99	116
Totaal	87	117	145	174	200	224
Indonesië						
1e generatie	116	99	80	62	48	45
2e generatie	263	259	248	224	182	134
Totaal	380	357	328	285	231	179
EU (26 landen)						
1e generatie	405	519	591	647	704	751
2e generatie	512	542	574	606	654	712
Totaal	917	1 061	1 165	1 253	1 357	1 463
Overig Europa						
1e generatie	101	125	151	173	190	203
2e generatie	50	68	88	107	125	144
Totaal	151	192	239	280	316	347
Overig niet-Europa						
1e generatie	39	47	54	62	69	74
2e generatie	38	44	52	60	68	76
Totaal	77	91	106	122	137	150
Totale bevolking	16 654	17 229	17 688	17 841	17 782	17 742